[1]श्रवणः, [2]श्रोत्रम्, [3]श्रवः-विश्रवः-वैश्रवणः-रावणः, [4]श्रोणिः इतीमानि धातोरस्य विशेषरूपाणि ।

(1780) "श्रै पाके" (I-भ्वादिः-919. सक. अनि. पर.)

'.....श्राति श्रायति लुक्शपोः ॥' (श्लो. 9) इति देवः ।

सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककायतिवत् (263) बोध्यानि ।

(1781) "श्रोणृ संघाते" (I-भ्वादिः-456. अक. सेट्. पर.)

भौवादिकपैणतिवत् (1063) सर्वाण्यपि रूपाण्यूह्यानि ।

(1782) "श्लकि गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-85. सक. सेट्. आत्म.)

भौवादिककङ्कतिवत् (140) सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि ।

(1783) "श्लगि गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-152. सक. सेट्. पर.)

सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककन्दतिवत् (163) बोध्यानि ।

(1784) "श्लाखृ व्याप्तौ" (I-भ्वादिः-127. अक. सेट्. पर.)

[A]प्रश्लाखितः । इतराणि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकद्राखतिवत् (879) बोध्यानि ।

(1785) "श्लाघृ कत्थने" (I-भ्वादिः-115. अक. सेट. आत्म.)

'कत्थनम्=उत्कर्षाख्यानम्' इति स्वामी । शानचि [5]श्लाघमानः । 'श्लाघमानः परस्त्रीभ्यस्तत्रागाद् राक्षसेश्वरः' (भट्टिः 8-73) । इतराणि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकद्राखतिवत् (879) बोध्यानि ।

---

1. नन्द्यादित्वात् (ग. सू. 3-1-134) कर्तरि ल्युः । श्रवणः=नक्षत्रविशेषः । बहुश्रुतः, अश्वत्थवृक्षो वा ।
2. औणादिके (द. उ. 8-84) ष्ट्रन्प्रत्यये रूपमेवम् । श्रूयतेऽनेनेति श्रोत्रम्=श्रवणम् ।
3. औणादिके (द. उ. 9-49) असुन्प्रत्यये रूपमेवम् । विपूर्वकादस्मात् अपत्यार्थे 'विश्रवसो विश्रवणरवणौ' (ग. सू. 4-1-112) इति शिवादिपाठात् प्रकृतेर्विश्रवण-रवणादेशौ । तौ च यक्षराजे, रक्षोविशेषे च व्यवस्थितौ । तेन वैश्रवणः कुबेरः । रावणः=रक्षोविशेषो लङ्काधिपतिः ।
4. 'वहिश्रियुश्रु....' (द. उ.1-21) इत्यादिना निप्रत्ययः । श्रोणिः कटिपश्चाद्भागः ।
5. अत्र 'श्लाघह्नुङ्—' (1-4-34) इत्यादिना ज्ञीप्स्यमानस्य=ज्ञापयितुमिष्यमाणस्य सम्प्रदानत्वात् चतुर्थी । आत्मानं स्तुतिबोध्यं प्रकाशयन् राक्षसस्तत्र गत इत्यर्थः ।

A. 'प्रश्लाखितं प्रोखितसत्त्वमुह्खितं खगैर्वखन् मारुतवद्भिसौरभम् ॥' धा.का.1-18.